

N:o 268.

Af Herr Jöns Pehrsson: Med förslag till åtskilliga nedsättningar i utgifterna under 2:dra—9:de Hufvudtitlarna.

Af den för Riksdagen nu framlagda Kongl. Propositionen finner man, att Regeringen med en viss måttlighet begärt extra anslag, men deremot finnes ingen förminskning i de ordinarie anslagen, ehuru man föreställer sig, att sådant väl måtte låta sig göra, och största skäl förefinnes dertill, heldre än att, såsom föreslås, låna till årliga utgifter; så hade man trott, att Regeringen skulle framkommit med några flera modifikationer i utgifterna. Tacksamt erkännes af mig, att Regeringen sparat genom regementsmötenas indragning detta år 400,000 Riksdaler och här kan man tillämpa ordspråket: "bättre sent än aldrig". I stället för att, som skedde 1867 med lustläger på Ladugårdsgärdet, borde man redan sagde år hafva inställt samma, hvilket äfven af mig vid sista riksdag framställdes, men fann då icke det understöd, som varit önskligt, troligen till följd af den öfverdrifna förtjusning, som var rådande för ministèren; men väl om åsigtarna till ett bättre kunnat förändras! då den mest kortsynte bör kunna inse, att en annan väg bör beträdas, om icke Stat och Folk skall gå helt och hållet under. När den Kongl. Propositionen remitterades från Andra Kammaren, höjdes deremot ingen enda röst, hvaröfver närvarande Statsråder tycktes blifva helt förlägne. Jag, för min del, iakttog icke tystnad därför, att jag ansåg Propositionen ofelbar, utan därför att jag i motionsväg ämnade deremot göra några framställningar. Jag går nu att fullgöra denna tanke, dervid jag på förhand vill erinra och allvarligt anhålla hos Stats-Utskottet och Riksdagen, att desamma djupt behjerta ställningen i landet och göra alla de nedsättningar, som möjligtvis kunna ske. Jag har hört, att inkast göras, att man icke skulle kunna göra alla de besparingar, man önskade, därför att det, som står på ordinarie stat, icke kan minskas. Men har man i föregående goda tider uppfört denna stat så hög, att den icke med befintliga inkomster kan utgöras utan årliga lån, så tror jag man har en oafvislig pligt, rättighet och skyldighet att göra billiga och rättvisa nedsättningar deri. Jag hemtar ock stöd för denna tanke äfven deraf, att staten regleras och är gällande endast för det år den

är uppgjord. Är icke detta antagande riktigt, så skulle icke en efterkommande Riksdag kunna ändra något af hvad den föregående beslutat, och vore Representationen nära nog då magtlös. Man kan föreställa sig, att ett så olyckligt förhållande inträffade, att flera års missgynnande skördar inom landet inträffade, krig eller andra stora olyckor påkommo, så att landets skattdragande folk på intet eller inga vilkor förmådde betala hvad som är på ordinarie stat beviljadt, huru ville man då bära sig åt? Skulle då Riksdagen vara så magtlös, att den icke kunde nedsätta anslagen, äfven om det gällde till aflöning åt sina i de goda tiderna antagne, och då för högt aflönade tjänstemän? Jag tror det icke. Jag tror, att Riksdagen i sådant fall egde all både rättvisa och skyldighet att säga så här: Nu är en besvärlig tid påkommen för alla; vi hafva ingen tillgång i Statskassan att gifva de i den goda tiden utfästade höga aflöningar, utan vilja nu hafva en billig och rättvis nedsättning. Hafva icke båda Statsmagtarna, Regering och Riksdag, med ett gemensamt beslut, rätt till sådan nedsättning, så står våra ordinarie tjänstemän öfver all lagstiftning. Jag har velat förutskicka dessa motiver derföre, att jag på dem stödjer mina påståenden om nedsättning i de särskilda Hufvudtitlarnes anslag. Jag gör mig visst icke den förmåtenheten att tro, det jag har råkat på allt det rätta, men vi äro stadda i den ställning, att, så att säga, nöden har ingen lag. Vi äro redan i det stadium, att årliga lån måste anlitas för att kunna utgöra utgifterna, derföre jag tror Riksdagen vara i sin goda rätt att besluta, och Regeringen att bifalla, lönnernas nedsättning till något billigt belopp. Jag tror derföre att på hvarje Hufvudtitel kan förslagsvis nedsättas följande summor:

På Andra Hufvudtiteln.

Justitie-stats-expeditionen cirka	R:dr 30,000: —
Justitie-revisions-expeditionen	” 28,100: —
Högsta Domstolen	” 29,600: —
Svea Hofrätt	” 34,040: —
Götha Hofrätt	” 28,770: —
Hofrätten öfver Skåne och Blekinge	” 18,200: —
af förslaget för mistade bötesandelar till menighet, verk och inrättningar	” 60,000: —

Motiv till afslag för ofvannämnda sex embetsverk är, att antalet embetsmän deri bör kunna förminska, då man vet, att sällan någon embetsman är i sitt arbete mer än högst några få timmar om dagen, och dessutom hafva många af dem långa permissioner, som det tyckes, mer än nödigt kan vara.

På Fjerde Hufvudtiteln.

Af löneförbättringsanslaget åt indelta arméens officerare . . .	R:dr 100,000: —
Af anslaget till indelta arméens vapenöfningar, torde kunna minskas, om lustlägren inställas	” 400,000: —
Ett Lifgardes-regemente till fots torde kunna indragas . . .	” 149,533: —
Af anslaget till Ingeniörkorpsen, minskas med	” 20,000: —
Beväringsmanskapets öfningar torde kunna anstå tills nya gevär blifva tillgängliga, emedan skjutfärdigheten blir, hvad man då hufvudsakligen bör öfva	” 500,000: —
Inkvarteringskostnaderna i Stockholm och landsorterna . . .	” 75,400: —
Till lif- och släpmonderingar erfordras icke, om regementsmötena innehållas, kan då afgå	” 262,520: —
På rese- och traktamentskostnader och extra utgifter nedsättes	” 50,000: —

På Femte Hufvudtiteln.

Af anslaget till exercis med flottans manskap bör kunna anstå ett års tid med största delen af det öfvade manskapet, derigenom säkerligen kan besparas minst	R:dr 300,000: —
och af anslaget till flottans underhåll torde också då kunna beparas måhända	” 100,000: —

På Sjette Hufvudtiteln

torde utgifterna till Kommers-kollegium kunna indragas med R:dr 88,000: —
 anslaget till Konvoy-kommissariatet indrages, cirka ” 750,000: —
 och torde Stats-Utskottet för öfrigt se till, i hvilka delar det finnes möjlighet göra indragningar i de speciela summorna på denna hufvudtitel, dervid man bör tänka, att äfven det nyttiga måste hvila, då medel saknas till dess utförande.

På Sjunde Hufvudtiteln.

Anslaget till städerna för minskad tolag nedsättes med cirka R:dr 300,000: —
 Anslaget till rofdjurs dödande nedsättes med ” 20,000: —
 Hela anslaget till Kongl. Theatern indrages ” 75,000: —
 För öfriga summor åberopas samma skäl som under Sjette Hufvudtiteln.

På Åttonde Hufvudtiteln,

hvars anslagssummor växt till en sådan höjd, bör åtskilliga anslag kunna förminskas eller indragas, hvarå Stats-Utskottet, som jag hoppas, egnar den allvarligaste granskning; äfvensom under

Nionde Hufvudtiteln

en likadan granskning och nedsättning bör ega rum, der det låter sig göra; och Stats-Utskottet, som har sig tillgängligt erforderliga handlingar och upplysningar, torde snarast kunna inse det möjliga och rätta.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles vördsammast

Stockholm den 27 Januari 1868.

Jöns Pehrsson
från Kronobergs län.

N:o 269.

Af Herr Jöns Pehrsson: Med förslag till åtskilliga ändringar i gällande Bevillningsförordning.

I en tid som denna, då man måste skaffa statsinkomster, bör man också se till, att dessa utgifter tagas ur billighetens och rättvisans synpunkt af dem, som bäst kunna desamma utgöra; att råka på ett alldeles rätta i denna fråga är en svår uppgift. Jag har dock för min del funnit, att de grunder, hvarefter nuvarande bevillning i vissa delar utgöres, icke är rättvis, hvarföre jag anser ett rättvisare sätt för dess utgörande böra införas för dem, som taxeras för inkomst och kapital, löneförmåner eller arbete, ty det är ju lätt i ögonen fallande, att den, som taxeras för t. ex. en högre inkomst, har vida bättre till-